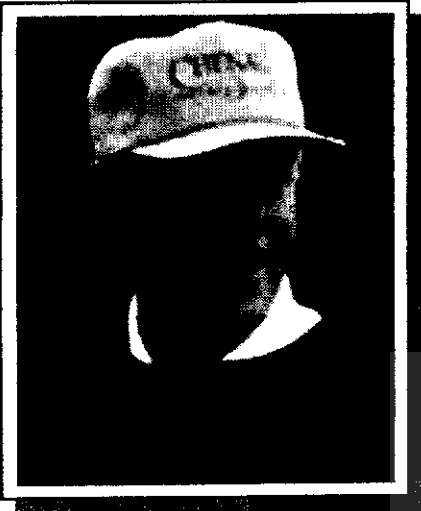


خاتمی و کلینتون در چند قدمی یکدیگر!



کلینتون

در سازمان ملل حضور یابد تا بتواند به سخنرانی کلینتون گوش دهد و با کمک «انان» سخنرانی او از سسی و نهمین به چهارمین تغییر داده شد تا کلینتون مجبور نشود زیاد منتظر بماند. روابط ایران و آمریکا که از زمان آیت‌الله [امام] خمینی [ره] و انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹ قطع شده بود به نظر می‌رسد باید همچنان تا انتخاب مجدد خاتمی در ماه آ آینده سرد باقی بماند. اما مقامات ایرانی و آمریکایی به مجله تایم گفته‌اند که حوادث سازمان ملل از تفاهم میان دو طرف حکایت داشت. یک مقام ارشد آمریکایی می‌گوید: «ما عداوتی اساسی مشاهده نکردیم.» جیادومینیکو بیکو یک دستیار «انان» می‌گوید: «آنچه که طرفین می‌توانند بگویند این است که موفق شده‌اند به حرف‌های یکدیگر گوش دهند.»

مجله تایم - تهیه کنندگان گزارش اسکات مک‌لشود، آزاده معاونی

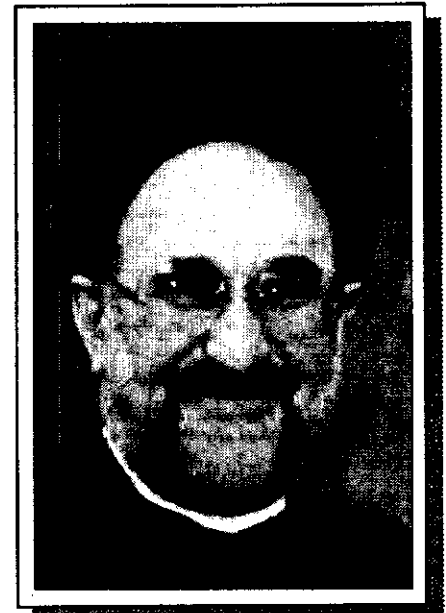
ودا گلاس والر - سازمان ملل



در جریان برگزاری اجتماع بزرگ سران جهان در محل سازمان ملل در نیویورک، محمد خاتمی رئیس جمهوری ایران، ناگهان خود را در اتاقی یافت که بیل کلینتون رئیس جمهوری و مادالین آلبرایت وزیر امور خارجه آمریکا در آن حضور داشتند. این برخورد بخشی از یک ترتیبات دوجانبه بی‌سابقه در نمایش سیاسی میان تهران و واشنگتن بود که به وسیله کوفی انان دبیر کل سازمان ملل متحد طراحی شده بود.

۷۲ ساعت قبل از آغاز کار کنفرانس هزاره سران جهان، از دفتر «انان» به مقامات ایرانی و آمریکایی اطلاع داده شد چنانچه رؤسای جمهوری دو کشور تمایل دارند که در اولین جلسه کنفرانس سران حاضر شوند، مراتب را اطلاع دهند. ترتیب دیگر این بود که آلبرایت یک روز زودتر در جلسه یونسکو که قرار بود خاتمی در آن سخنرانی کند حاضر شود. پاسخ‌های هیأت‌های ایران و آمریکا مثبت بود، با این حال «انان» و تیم او با نمایندگان دو طرف برای برطرف ساختن حساسیت‌های سیاسی و لوجستیکی تا آخرین دقائق کار می‌کردند، خاتمی، تحت فشار شدید مذهبیبون و محافظه‌کاران در ایران، این خطر را پذیرفت که بخشی از این ترتیبات باشد. کلینتون و آلبرایت نیز به نوبه خود نیاز به ضمانتی داشتند که خاتمی کلمه‌ای که بتواند برای آنها دردسرهای سیاسی ایجاد کند، بر زبان نیاورد. آلبرایت در واشنگتن کار بر روی طرح‌های مربوط به آزادی مذهب را که قرار بود به صورت گزارش منتشر شود، به تعویق انداخت و زودتر از موعد به نیویورک پرواز کرد. کلینتون نیز مذاکرات خود را با «تران دوک لونگ» رئیس جمهوری ویتنام به بعد موکول کرد تا بتواند در جلسه‌ای که خاتمی در آن سخنرانی می‌کرد حضور داشته باشد. خاتمی نیز موافقت کرد که از شش ساعت قبل

مطلبی که در زیر مطالعه می‌فرمایید برگرفته از مجله تایم (هفته دوم سپتامبر ۲۰۰۰) است که با وجود کوتاه بودن، یک تیم سه نفره از خبرنگاران نخبه این مجله آن را تهیه کرده‌اند. به نظر می‌رسد هیأت تحریریه مجله تایم پیشاپیش از ترتیباتی که قرار بوده برای رودررو قرار گرفتن آقای خاتمی و کلینتون داده شود، مطلع بوده و لذا سه خبرنگار خود را مأمور پی‌گیری این موضوع کرده است. معهذرا با اطمینان می‌توان گفت برنامه‌ریزی‌های «کوفی انان» همان نتیجه‌ای را نداده که مورد انتظار خود وی، همکارانش و اعضای هیأت تحریریه مجله تایم بوده است. برگردان مطلب مزبور از این قرار است:



خاتمی

خاتمی و کلینتون روابط کنونی آمریکا و ایران را چون مرهمی بر زخم این روابط می‌دانند. رویارویی از نزدیک، آری، اما نه تصادفی.